

**SAŽETAK PRESUDE
COUTURON PROTIV FRANCUSKE
OD 25. SVIBNJA 2015. GODINE
ZAHTJEV BROJ 24756/10**

Državne vlasti nisu bile podnositelju dužne dodijeliti naknadu za umanjenje vrijednosti zemljišta

❖ **ČINJENICE**

Podnositelj zahtjeva vlasnik je niza zgrada na području općine Naves u Francuskoj, i to dvorca, pomoćnih zgrada i zemljišne čestice veličine 27 hektara. Dvorac, njegova ulazna vrata i ostatak klaustara uključeni su u sekundarnu listu povijesnih zgrada. Zemljišna čestica koja leži uz ulazna vrata veličine oko 88m² izvlaštena je u sklopu priprema za izgradnju autoceste A89 koja je proglašena izgradnjom od javnog interesa i namijenjena je brzom transportu između dva francuska grada. Sporna autocesta prolazi 250 m ispred dvorca i otvorena je za promet u veljači 2003. godine.

Presudom Visokog suda u Tullesu podnositelju je određena naknada za izvlašteni zemljišnu česticu u visini od 18.127,00 eura, a odbijen je podnositeljev zahtjev za naknadu štete za smanjenu vrijednost preostalog dijela zemljišta. U presudi žalbenog suda navodi se kako je istina da će nekretnine u vlasništvu podnositelja djelomično izgubiti na atraktivnosti, ali kako to nije posljedica samog izvlaštenja već posljedica infrastrukturnog razvoja i radova koji će se izvesti. No, žalbeni sud je zaključio kako se o tom pitanju ne može odlučivati u postupku za određivanje naknade za izvlaštenje.

U prosincu 2003. godine podnositelj je pokrenuo postupak pred upravnim sudom u kojem je tražio isplatu naknade štete za buku koja se proizvodi na autocesti u godišnjem iznosu od 5.000,00 eura te naknadu za gubitak vrijednosti nekretnina zbog izgradnje autoceste u iznosu od 231.722,50 eura. Iako je prvostupanjski sud podnositelju dosudio naknadu, drugostupanjski sud je odbio dosuditi podnositelju naknadu navodeći da podnositelju nije prouzročena nikakva izvanredna ili posebna šteta, a da se podnositelju ne može nadoknaditi gubitak vrijednosti zemljišta. Državno vijeće (*Conseil d'Etat*) odbacio je reviziju koju je podnio podnositelj.

Pozivajući se na članak 1. Protokola broj 1. uz Konvenciju podnositelj prigovara da nije dobio naknadu za smanjenje vrijednosti njegovih nekretnina koje je posljedica izgradnje autoceste na izvlaštenom dijelu zemljišta.

❖ OCJENA SUDA

Sud je najprije potvrdio da je podnositelj u postupku pred domaćim sudovima nepobitno dokazao da je uslijed izgradnje autoceste došlo do pada tržišne vrijednosti njegovih nekretnina. Stoga se podnositelj ima pravo pozivati na članak 1. Protokola broj 1. uz Konvenciju.

Sud je primijetio da se podnositelj nije žalio na naknadu za izvlaštenje zemljišta, nego na nemogućnost ostvarenja naknade za pad vrijednosti ostatka imovine koji nije bio izvlašten, a do kojeg je došlo zbog povećanja buke s autoceste i narušavanja krajolika. Prema francuskim zakonima naknada za taj vid štete može se dosuditi samo ako je nastupila izvanredna ili posebna šteta, a domaći sudovi su zaključili kako do takve štete nije došlo.

Sud je morao utvrditi je li postignuta poštena ravnoteža između zahtjeva javnog interesa zajednice i zahtjeva za zaštitom podnositeljevog temeljnog prava. Činjenice na koje se pritužuje podnositelj prije svega trebaju biti sagledane u kontekstu regionalne politike prostornog planiranja. Kod provođenje takve politike, kada postoji prevladavajući javni interes, država ima širu slobodu procjene nego kada su u pitanju isključivo građanska prava. Ovaj predmet sličan je ranijim predmetima [Ouzounoglou protiv Grčke](#) i [Athanasiou i drugi protiv Grčke](#). U prvom od ovih predmeta podnositeljeva obiteljska kuća nalazila se na raskršću četiri ceste, 15 metara od visećeg mosta, a podnositelj je bio izložen zagađenju bukom i stalnim vibracijama. U drugom predmetu, vile svakoga od četiri podnositelja bile su smještene na manje od 5 metara od tračnica, uz popratne smetnje koje je prouzročila takva situacija. U ovom predmetu, bez obzira na to koliki je bio pad vrijednosti podnositeljevog zemljišta, blizina autoceste i njezine posljedice za njegovo zemljište nisu usporedive s onima u naprijed citiranim predmetima. Stoga se ne može tvrditi da je podnositelj pretrpio prekomjeran individualni teret.

Uz to, francuski sudovi propisno su ispitali podnositeljeve tvrdnje o umanjuju vrijednosti zemljišta, te iako u konačnici podnositelju nije dosuđena naknada, ništa ne upućuje na to da su odluke domaćih sudova bile proizvoljne ili na drugi način očigledno nerazumne.

U svjetlu slobode procjene koje francuske vlasti uživaju u ovom predmetu, te budući da ništa ne ukazuje na to da je podnositelju uskraćeno pravo na pošteno suđenje u ovom predmetu, Sud je zaključio da Francuska nije poremetila pravičnu ravnotežu između zaštite podnositeljevih individualnih prava i zahtjeva općeg interesa, pa stoga nije došlo do povrede prava na mirno uživanje vlasništva.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.